

Rodina zlatých prasátek

babička

Maruška

1. místo

maminka

Marta

2. místo

tatínek

Bohouš

3. místo

syn

Pepík

4. místo

dcera

Julinka

5. místo

dcera Julinka:

„Rád bych se naučil jeden zimní sport, abych si až napadne sníh mohl pořádně zaskotatit. Došel jsem až na kopec, ale pak jsem u ukazatele nevěděl, kam dál, protože neumím číst. A tak jsem tam zůstal a čekám, až mě někdo najde.“

syn Pepík:

„Už se mi jednou stalo, že jsem zapomněl vyzvednout syna Pepíka ze školky, proto jsem se vydal ho tam hledat i tentokrát. Školka je nedaleko zimního stadionu a když jdu okolo, slyším zvuky vlaku. Hledal jsem ho u stromů na pravé straně od vchodu.“

tatínek Bohouš:

„Hledala jsem své děti, unavila jsem se a lehla si v parku u dívky z legendy, která svou léčku přivedla družinu mužů do hrobu. Její socha se nachází kousek od Robova kopce.“

maminka Marta:

„Přišla jsem se podívat na krásnou památku ze 13. století. Ani jsem se na ni nepodívala – před bránou na druhé straně od zvonice mi totiž spadly brýle. Když jsem se pro ně sklonila, zaklíněla se mi noha, ne pod kořenem, ale pod kamenem. Takže teď jsem bába pod kamenem.“

babička Maruška:

„Slyšela jsem, že je krásný vánoční stromček u skautské klubovny, kousek od rodinného centra. Když jsem tam byla, uviděla jsem se v zrcadle a šla se podívat blíž. Byla jsem tak blízko, že jsem přepadla a málem jsem skončila v řece, ale zázrakem jsem se zachytila. Vy se bát nemusíte – blízko k řece jít nepotřebujete.“

